

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

گزارشگران پورتال – افغانستان

۱۹ اکتوبر ۲۰۱۲

در افغانستان چه می گذرد؟

(۱۷۴)

۹ میلیون گرسنه، شرمت باد کرزی!

سازمان خوراکه جهان که همه ساله ۱۶ اکتوبر را منحيث روز جهانی غذا تجليل می نماید، اعلان نموده که اضافه از ۸۰۰ میلیون نفر، در جهان با شکم های خالی شب ها سر بر بالین می گذارند، از این تعداد به اساس احصائیه های منتشره، ۹ میلیون نفر آن مربوط به کشور ۲۸ میلیونی ماست، کشوری که به بهانه «جنگ علیه القاعده و طالبان» از سال ۲۰۰۱ به اینطرف سر خط خبر های جهان بوده است.

با آنکه تاریخ کشور ما در هر ورق خود جز ظلم و ستم بر اکثریت توده ها از طرف رژیم های گذشته چیزی در خود ندارد، اما تاریخ چهار دهه اخیر سیر صعودی این ظلم و ستم را به شکل بسیار بی رحمانه آن نشان می دهد. با روی کار آمدن حزب منفور دموکراتیک، بعد سگ جنگی جهادی ها و به تعقیب آن امارت جهل و وحشت طالبی سیاه ترین دوران های تاریخ ما رقم خورده است.

اما با گذشت یازده سال از روی کار آمدن دولت مزدور و وابسته غرب نه تنها وسعت جنایت علیه مردم ما توسط ماشین جنگی سرمایه (ناتو)، طالبان وحشی و وابسته و اردوی پوشالی دولت کرزی کاهش نیافته، بلکه با ایجاد طبقه دلال، مافیای اقتصادی و سیاسی، اکنون تمام کشور در قبضه مشتکی دزد، وطنفروش و خابین قرار گرفته و هر روز، هست و بود سرزمین ما بر باد رفته و ثروت های روی زمین و زیر زمین آن لیلام می گردد.

در این مدت فاصله طبقاتی بین اکثریت اضافه از ۹۵ درصد مردم زحمتکش، ستمدیده و آزادیخواه ما با اقلیت ۵ درصد مزدور، وابسته، جاسوس، وطنفروش و خودفروخته و استثمارگر هر روز زیاد شده می رود. این در حالیست که میلیارد ها دالر «کمک» از طرف اشغالگران غربی در کاسه گدائی دولت پوشالی کابل سرازیر گردیده است.

امپریالیست های خونخوار در یازده سال گذشته، برای اقلیت ۵ درصد زمینة رسیدن به زندگی افسانه ئی را فراهم نموده و این اقلیت امروز صاحب بلند منزل ها و خانه های رؤیائی، موتر های آخرین سیستم و ضد مرمی، لذیذ ترین غذا ها، شیک ترین لباس ها، سفر های خارجی و غیره امکانات زندگی گردیده و برای اکثریت ۹۵ درصد توده

ها جز انتحار، انفجار، فقر، گرسنگی، بیخانمانی، بدبختی و آوارگی چیزی به ارمغان نیاورده اند و نباید از اشغالگران چیزی جز این توقع داشت.

تا زمانی که نیروهای آزادیخواه و انقلابی کشور ما به دور از هر نوع وابستگی و نوکرمنشی به اشغالگران و کشور های همسایه، جبهه مقاومت ملی - مردمی را ایجا ننمایند و شعار خروج بدون قید و شرط اشغالگران و سرنگونی رژیم مزدور و پوشالی را سر لوحه مبارزه خود قرار ندهند، نه تنها مردم ما به آسایش و رفاه زندگی نمی رسند، بلکه هر روز به لشکر گرسنگان اضافه می گردد.

فرار از اردوی پوشالی، «جنایت»؟!

اردوی پوشالی افغانستان که در خدمت سیاست های غارتگرانه آمریکا قرار دارد، یکی از پوشالی ترین اردوهای جهان است که به طور مطلق در دست امپریالیست ها قرار دارد. طبقات پائینی جامعه ما به خاطر فقر و بیکاری به این اردو مراجعه می نمایند تا استخدام شده و لقمه نانی بدست بیاورند. اما وقتی در چوکات این اردو جابه جا می شوند و با توهین و تحقیر جنرالان و مقامات نظامی امپریالیست ها و جنرالان مزدور افغان روبه رو می شوند، از آن نفرت پیدا کرده یا در صدد انتقام گیری می برآیند که نمونه های آن را می توان در کشتن مریدان اشغالگر به وسیله نظامی های اردو دانست و یا هم از آن فرار کرده و دوباره به این کانون مزدوری مراجعه نمی کنند. سیر صعودی فرار از اردو هم سبب نگرانی آمریکا و هم سبب نگرانی دولت پوشالی شده است. از اینرو به اساس گزارش نیویارک تایمز که بخش هائی از آن در روزنامه ویسا شماره ۱۷ اکتوبر سالروان به نشر رسیده است، آمریکا از دولت مزدورش خواسته است که کسانی را که از اردو فرار می کنند، فرار آنها به حیث جنایت اعلام شود و فراریان نیز جنایتکار خوانده شود.

روسیه با هر نوع پایگاه نظامی آمریکا در افغانستان به شدت مخالف است:

ضمیر قبولوف، نماینده ویژه ولادیمیر پوتین رئیس جمهور روسیه برای افغانستان و پاکستان در دیداری با خبرنگاران افغان در مسکو روز دوشنبه، ۱۵ اکتوبر سالروان گفته است که این کشور با همکاری ایران، پاکستان، افغانستان، هند و چین در صدد حل «بحران افغانستان از طریق راه حل منطقه بی می باشد».

او گفته است که مأموریت ایساف در افغانستان مأموریت شکسته خورده است و افغانستان کماکان کشور ضعیف با حکومتداری شکننده و نیروهای امنیتی ضعیفی است که توان دفاع از کشور را پس از سال ۲۰۱۴ ندارد. از اینرو او طرح منطقه بی روسیه را چنین بیان کرده است: «ما می خواهیم از طریق ایجاد سیستم برخورد دسته جمعی منطقه بی از جمله با حضور افغانستان، ایران، پاکستان، هند، چین و کشورهای آسیای مرکزی سیستم مناسبات سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی ایجاد کنیم».

ضمیر قبولوف در این دیدار با صراحت بیان کرده است که «از همین جهت روسیه به هیچ وجه نمی خواهد، تا هیچ پایگاه نظامی خارجی در خاک افغانستان وجود داشته باشد، حتی با توافق ملت افغانستان و اگر ملت افغانستان خوش باشد، باید در نظر داشت که نمی توان خوشبختی خود را به حساب امنیت همسایگان تأمین کند. هیچ وقت و در هیچ جایی این کار نشده است و در اینجا هم نمی شود».

این صراحت لهجه نماینده ویژه رئیس جمهور روسیه در مورد عدم موافقت با هیچ پایگاه نظامی امریکائی در افغانستان و ابلاغ طرح منطقه بی نشان می دهد که این کشور یک بار دیگر به طور آشکار وارد قضیه افغانستان

می شود تا منافع امپریالیستی اش را تأمین کرده بتواند، ولی این غارتگر خلق روسیه و کشورهای آسیای میانه باید بدانند که ملت افغانستان نه تنها که هیچ گونه توافق با پایگاه های نظامی امریکا ندارد، بلکه کشور خود را مثل دوران تجاوز سوسیال امپریالیسم شوروی اشغال شده می داند و این ملت، به خصوص توده های زحمتکش آن به خوبی می دانند که چگونه به حساب اشغالگران برسد.

سالانه ۲۵ هزار افغان، بینائی خود را از دست می دهد:

توده های افغانستان، توده های زحمتکشی که هیچ گاه روی خوشبختی و آسایش را ندیده اند، قربانی بوده اند و قربانی هستند. کشتار، قتل، اعتیاد، فقر، بیکاری، بیماری، اسارت، چپاول و... مردم زحمتکش ما را به برزخیانی تبدیل کرده که در مرز مرگ و زندگی جان می کنند.

در افغانستان نمی توان چه از زبان غارتگران خارجی و چه هم از زبان دولتمردان پوشالی، خبر خوش در مورد زحمتکشان شنید. هر چه درد و رنج است، از آن زحمتکشان و فرزندان آنان می باشد.

اکنون وزارت صحتیه دولت پوشالی می گوید که سالانه ۲۵ هزار افغان بینائی یک چشم خود را از دست می دهد که اکثریت مطلق آنان زحمتکشان فقیر و نادار کشور ماست. فقر، رژیم بد غذایی، محیط زیست آلوده با دودهای تیل های سرب دار و... از عوامل نابینائی خوانده شده است.